

[Udenrigsministeren.]

lægge vores lille bitte lod i vægtskålen i den retning, og ikke foretage os noget, som muligvis kan modarbejde det. Derfor siger jeg: lad os følge meget nøje den amerikansk-kinesiske kontakt, lad os også følge det sovjetiske besøg, som skal finde sted i oktober, så vidt vi er underrettet, lad os også følge, hvad der sker i Norge og i andre lande, også i Schweiz, lad os tage alt det ind i overvejelserne, men der er ikke i dette øjeblik forekommet noget, som har ført længere end til det, som jeg selv sagde i en udtalelse efter offentliggørelsen af, at det var den amerikanske præsidents hensigt at besøge Peking, at det ser ud til, at tidspunktet for en forhandlingsløsning i Vietnam er rykket nærmere. I det øjeblik vi ikke risikerer at forhindre nogen forhandlingsfred eller bidrage til, at den på nogen måde kommer i fare — det er et spørgsmål, om det betyder noget som helst hverken i den ene eller den anden retning, hvad vi gør, det tror jeg vi i og for sig er enige om — så er der, som jeg så mange gange har sagt, ikke noget som helst i vejen for, at vi sideakkrediterer ambassadøren i Peking i Hanoi.

Poul Schlüter: Jeg må complimentere hr. Per Hækkerup til den dagsorden, han har foreslået, men vel at mærke kun i den forstand, at det er fikst; det er til gengæld ikke sagligt. Efter min mening ville det være uden rimelighed, hvis det danske folketing i dette øjeblik, umiddelbart før et valg, efter hvilket folketinget kan se anderledes ud i sin sammensætning — vi ved jo, at mange grupper får mange nye medlemmer — bandt sig til under alle omstændigheder, uanset hvorledes tingene udviklede sig, at følge Norges politik i denne sag, således at det altså skulle være ganske afgørende for os, hvad man i et fremmed parlament og i en fremmed regering besluttede på et udenrigspolitisk område, det være sig nok så lille og betydningsløst. Jeg husker en anden situation, hvor hr. Per Hækkerup har betjent sig af et næsten tilsvarende ordvalg. Det var en gang for år tilbage, hvor hr. Per Hækkerup forelagde en dagsorden her i tinget, som sagde noget om, hvad Danmark skulle gøre samtidig med England. Hr. Per Hækkerup og alle ved, hvad jeg tænker på. Vi har oplevet, at i den store sag udviklede tingene sig

således, at hr. Per Hækkerup senere fandt det rigtigt at stille supplerende betingelser. Sådan skal man være varsom med at bære sig ad. Jeg ved ikke, hvornår Norge vil beslutte sig for at optage diplomatisk forbindelse med Nordvietnam, og jeg kan heller ikke bedømme i dette øjeblik, hvornår det er sagligt og udenrigspolitisk motiveret, at Danmark gør det, og derfor må jeg fraråde, at folketinget på denne helt uværdige måde skulle binde sin politik til, hvad man måtte beslutte på et eller andet uvist tidspunkt i det norske parlament.

Hr. Per Hækkerup følte altså, at han fik nogen moralsk støtte bag sit standpunkt i den omstændighed, at i dag har den schweiziske regering besluttet sig for at optage diplomatisk forbindelse med Nordvietnam. Det er jo, ligesom der altid sker noget, når vi holder Nordvietnamdebatter; sidst indløb meddelelsen om, at den norske regering havde besluttet sig for at undersøge mulighederne for en sådan optagelse. Jeg tror nu også, at hr. Per Hækkerup godt kan se forskellen. Indtil dette øjeblik har det været Sverige, som optog forbindelse, nu er det altså Schweiz. Ja, ja, men det er dog neutrale lande, som på en række områder har helt andre forudsætninger for at føre udenrigspolitik, end vi har det. Anderledes er det ikke. Det er ikke unaturligt, at Danmark i en sag som denne ligesom i adskillige andre søger kontakt og orientering hos de lande, som vi trods alt om det vigtigste udenrigspolitiske problem, nemlig sikkerhedspolitikken, har et nært samarbejde med.

Jeg må anbefale folketinget at stemme imod det dagsordensforslag, hr. Per Hækkerup har fremsat.

Per Federspiel: Hr. Per Hækkerup omgås normalt letsindigt med dagsordener. En gang imellem glemmer han dem, en gang imellem glemmer han at tænke sig om, og dette har vistnok været tilfældet her. Folketinget kan nemlig ikke beslutte at optage diplomatisk forbindelse med Hanoi. Folketinget har ikke nogen mulighed for at etablere forbindelser. Jeg skal dér henvise hr. Per Hækkerup til grundlovens § 19, hvor det ganske klart er fastslået, at det er regeringen, der optager dem. Det skal jeg lade være. Det kan jo være, at hr. Per Hækkerup vil være i stand til at få den fornødne bi-